

Petale de vis - Inorogul de ceață

Gerra Orivera

timpul face incizie în boaba de rouă sămânța plesnește bulimică
e destulă toamnă-n cetate sau mai încape nu scrie încă
bilete de adio iluziei de-a fi pleoapei cusute nu-i refuza datul
și mai ales nu planta viscole
în troița din coapsă e ora legendei albastre
inorogi fac reverență în arcada porții pentru tine verifică minuțios câte petale
smulgi existenței mă iubesc da nu uneori uit să mă trezesc
în uter îngropată sub incendii fără călăuză
pașii devin râuri a căror matcă se-nghite pe sine
plaja epavelor e doar pretextul somnambulismul o formă de absență
fără fișă de pontaj
coșmarele se urcă pe glezne limacși canibali
fac trafic de influență pe epiderma vieții
polenizează jăratec pielea viselor albe sub mângâiere cufund până
la cot mâinile în apele nopții petalele miros a voluptate
pe margini acolo unde nimic nu respiră disociat de întreg

talpa expatriată întinde năvodul credinței

bobul de rouă mugur de feerii în pictogramele răstignirii
eliberează lumina

- hei, n-ai mai terminat siesta
ne cheamă șeful la raport